1839. N. 35.

LEYDSCHE COURANT.

VRIJDAG, 22 MAART.

NEDERLANDEN.

Leyden den 21sten Maart.

In ons vorig nommer, hebben wij kortelijk verhaald het laatst verhandelde in de zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal van laatstleden Dinsdag, aanwijzing mede te deelen, zoo plaatsen wij thans voorgeerst de aanspraak van den heer *D. F. van Alphen*, welke wij in staat zijn gesteld, *woordelijk* mede te deelen; dezelve is de volgende:

Na de keurig uitgewerkte redevoering van mijn geachten vriend, den heer *Luzac*, op gisteren uitgesproken, en heden nog toegelicht, zoude ik gezwegen hebben, om dat ik de eenige in deze vergadering ben, die lid is van het Hoogheemraadschap van Rijnland, en dat Collegie zich in eene moeijelijke positie gesteld vindt; ik zou gezwegen hebben om alles schijn zelfs van invloed van speciale belangen te vermijden; zoo niet (hetgeen den laatsten sprekers (*de Noord-Brabander*) eene blaam gevormen had op het Collegie, van met eerder en met eene begeerlijke initiative aan deze vergadering gezonden te hebben, de beschouwing van de droogmaking des Haarlemmer Meers in betrekking tot Rijnlands waterstaat, door de drie ophoogers van het Hoogheemraadschap. Ik heb aan de waarheid verschuldigd openlijk te verklaren, dat die blaam hare beste ophaalt is; want het is bescheidenheid en onpartijdigheid van dat Collegie geweest hetwelk in lang en vruchteloos gewacht te hebben, of het ook gemakkelijk zoude geworden zijn, omtrent de droogmaking in speciale betrekking tot deszelfs waterstaat, die het hebben weerhouden om met adres of petitie of missive aan deze vergadering de memorie van deszelfs opzieners te doen toekomen; om dat het Hoogheemraadschap geen éclat begeerde en geene tegenwerking beoogde, maar de resultaten van langjarige ondervinding niet vermogt achter te houden, en die wilde doen kennen op de aller eenvoudigste en doelmatigste wijze.

Maar nog meer onverdiend is de beoordeeling geweest door dien spreker omtrent de opstellers van de memorie, die bij hem onder verdenking liggen van geschreven te hebben op order en onder invloed van partijdige tegenwerking. Elk die de beschouwing gelezen en met de tabellen vergeleken heeft, zal overtuigd zijn geworden, dat die geschrift een zamenstel bevat van waarnemingen en gevolgtrekkingen zonder zoodanig vooraf gesteld doel, zonder magtspreuken; dat dezelve in geene grootspraak noch oppervlakkigheid bestaat, maar integendeel bewijst, kunde, eerlijkheid zoo wel als zedigheid, en dat de blaam die op de opstellers geworpen is van afhankelijke partijdigheid, eigenlijk en uitsluitend behoort te kleven op de *tabellen* zelve; geconstateerde observatien, goed gestelde becijferingen, zijn onverbiddelijke getuigen — zijn serviele dienaren van — *de Waarheid*. Kunde, eerlijkheid en zedigheid schijnen dus even min gratie gevonden te hebben als bescheidenheid, en ik dank dien spreker mij gedwongen te hebben die verklaring openlijk af te leggen.

Ik beklaag eene zaak, die zóó verdedigt wordt. — Maar Edel Mog. Heeren! Wat is in dit alles de korte te zamentrekking van het historiele van alle deze of vorige ontwerpen en plans van de droogmaking van het Haarlemmer Meer? — Zij is deze:

Nadat Rijnland lang en vruchteloze pogingen gedaan had, om hare ingelanden tegen alle verdere indringing van het meerwater te beveiligen en zelfs de concessie van droogmaking verzocht had; is na lang en rijp beraad, door den toenmaligen Souverein van den Lande de droogmaking verworpen, om de onberekenbare gevolgen, maar daarentegen als een eerst en heilig beginsel vastgesteld, om op kosten van den Lande door beschoeijing en dijkwerk de aangelanden tegen verdere indringing van het water te beveiligen — Dit is slechts voor een gedeelte geschied; het voltooijen er van werd uitgesteld als er nog voorlijd tot verzekering aanwezig was; dit uitstel werd sterker, na 1795 is 's Lands kas zoo onophoudelijk gedrukt door ophrengsten en deficijs, dat er aan geene voltooijing van dat werk gedacht is geworden — het niet vervullen van een stellig besluit en belofte, de gedrukte staat van 's Lands financien, sedert 44 jaren, zijn de eenige oorzaak, dat bij ramp en onheil, die de nog ongesecureerde landen troffen, de droogmaking van het Haarlemmer Meer als een redmiddel werd aangehaald, om daardoor subsidien en kosten te ontwijken, waarop de ongesecureerde landen een verkregen regt hebben, door stellige resolutie van den Souverein zelve.

Ook dit zal eenig licht verspreiden over de laatste behandeling van dit allerbelangrijkst onderwerp.

Rijnlands landerijen, zijn omringd van landen, die hooger liggen; de beddingen van onze groote rivieren zijn verhoogd; alle pleits om daarin te voorzien, worden uitgesteld; van vele kanten vreezen dus Rijnlands ingelanden voor toenemende toevoeijing van water. Is het dan te verwonderen, Mijne Heeren! dat er ongerustheid bestaat? Geene ongegronde ongerustheid, maar zedelijke gegronde ongerustheid, dat eenig uitgestrekt bergingsveld, van het tegenwoordig toevloeijend water zal verkleind, belemmerd of geheel ingenomen en door onvolkomene afleidingen en kunstmiddelen vervangen worden; waarvan de permanente kosten onmogelijk door de droog te maken landen kunnen gedragen worden; is het te verwonderen, dat er ongerustheid bestaat ook omtrent den tijd der voltooijing; is het onbillijk, dat eenige waarborgen van schadeloosstelling verlangd zijn geworden, voor een aan de ongerustheid regt gedaan? Neen! Ook dit is door een der sprekers heden morgen uit Gelderland met zijne gewone oordeelkundigheid erkend. Wat zal ik daarvan zeggen?

Ik heb in den voorleden jare, bij gelijksoortige discussie, in deze vergadering hooren zeggen: Dat wij, Gode zij dank! niet meer leefden in de tijden, dat localiteits belang zich te veel liet gelden en het algemeen belang konde tegenwerken en ophouden; men moet er bij kunnen voegen, dat toen behoefte en zijn geraad alle besluiten voorafging en de gevolgen van dat wijken en wegen van de bedenkelijkheid een welvaarts was, waarvan de herinnering zoo treffend voorbeeld te vinden is, en dat de strijd voor den Hollandschen zin, tot de verdienstelijkheid moet worden aangerekend.

In het begin der vergadering van 1834, bij de discussie over de begrooting van 1835. de Koninklijke Besluit van Maart 1832 aanhalende, en het eigendommelijke van onze instellingen van eigen beheer aanroepende, en bijgevoegd, dat een goed vereeld *Faurius ad originem* de beste waarborg was tegen misbruiken van localiteits belangen, maar het thans niet behoefde aan gerezelden invloed van plaatselijke belangen te verzuimen, of alleen voorbij te gaan en te verwerpen. Het bedoelde besluit door Rijnlands Commissie van bezuiniging te zijn, en tot eenige mindere aanspraak, *gegeneerd in gang* laten wij maar buiten aanmerking, en van al te groote bezorgdheid over te gaan tot een tegenovergesteld uiterste, dat alle tegenwerpingen als belangeerlijk en objectief worden beschouwd, dat in alle groote ondernemingen het besluit der verkiezingen zal voorafgaan en beheerschen; wat dan anderen wij meer en meer tot het denkbeeld van centralisatie, waarbij het eenvoudiger, beter, koopen matiger zoude kunnen geacht worden, dat alle localiteits belangen van eigen beheer en plaatselijk belang in bureaux van de directe Ministerien, tot welke zij betrekking hebben, worden opgelost en vervangen.

Ik heb mij reeds dus gelijk afgevraagd, of de localiteits belangen in deze alle gewigtige onderneming, geteekend, gerasideerd en gewogen zijn geworden.

Ik heb mij zelve deze vraag niet anders, dan negatief kunnen beantwoorden.

Er bestaat dus voorlingemaanheid, eenheid, met de beste bedoelingen, maar zij kunnen niet dankbaar worden te heeten.

Als een opmerkend, krijgsman, raadpleegt, over militaire ondernemingen, geleerden over uitvindingen, verrekenaars, kunstenaars over het vervaardigen van kunstwerken, zeelui zeer stoute coloniale ontwerpen, waarbij zij allen voordeel en roem hopen te verkrijgen en zich eenen naam willen verwerven, zal hun antwoord niet twijfelachtig zijn, de ondernemingen het onderwerp zal wel niet behoeven te maken.

Edel Mog. Heeren! ik doe aan allen regt. Zoo er gedwaald wordt, dan is het voorzekere van goeder moed, maar bij het gebrekkige der gevolgen, die bewezen zijn geworden niet allen te zijn voorzien. Verder mijn dure verpligting met dankbare vereerdigheid en belangstelling te werk te gaan, en dan moet ik, dan mag ik de grootere verantwoordelijkheid niet op mij nemen van een gewenscht oogenblik, hetwelk nog in onbekende verte ligt, met volkomen zekerheid te gelooven; wanneer het geloof aan geene menschelijke onfeilbaarheid of aan de almagt van de stoomkracht, en ik moet dus Zijne Maj. eerbiedig verzoeken, deze wet in nadere overweging te nemen.

In den heer *van Alphen* hebben HH. Exc. de Ministers van Binnenlandsche Zaken, van Financien, de Wed. Bevelhebber, de gedane redevoeringen, die als uitmuntend en noodzakelijk moeten beschouwd worden, zich op de gemoederen te doen gelden, en als zij hebben gedaan, zich op het Collegie van het Hoogheemraadschap van Rijnland te doen werken.

Zijne Excellentie verklaarde, dat de Regering de droogmaking van het Haarlemmer Meer beschouwde als hoogst wenschelijk en voor geen uitstel vatbaar. Hij bleijd het er voor, dat het eene zaak van algemeen, en niet van provinciaal belang golde. Hij deed mede opmerken, dat het aanstaan der voorstanders der Regering gemaakt is bet Collegie van het Hoogheemraadschap van Rijnland in zijne droogmaking vergaderd geweest is, twee leden uit dat Collegie hebben zitting gehad, die men dan toch wel beschouwen mag als de belangen van dat Hoogheemraadschap te hebben voorgestaan. Hij geloofde dan ook dat, wanneer de Regering en de Vertegenwoordiging de noodzakelijkheid, en het nut van deze onderneming zullen hebben erkend, dat Collegie, in zijn eigen belang, niet ongenegen bevonden zal worden tot de ten uitvoerlegging van dit werk bij te dragen. Hij hield het er voor, dat, wanneer eenmaal de droogmaking zal zijn voltooid, Rijnland daarvan de gelukkige gevolgen zal ondervinden en alsdan wel van zijne tegenwoordige opinie zal terugkomen. Breedvoerig wederlegde Zijne Exc. de bedenkingen, welke van de zijde van Rijnland tegen de droogmaking waren in het midden gebragt. Naar het hem toescheen, zijn de opzigters van dat Collegie in hunne beschouwing te ver gegaan, zijn zij overdreven in hunne berekeningen en berusten die alleen op theorie; ook zijn de middelen om de tegenwoordig bestaande zwarigheden uit den weg te ruimen, geenszins gelukkig gekozen, en kanderhalve dit stuk tot geen grondslag verstrekken bij de beoordeeling van de tegenwoordige voordragt; Zijne Exc. gelooofde, dat daarbij alles voorzien is, wat bij mogelijkheid kan voorzien worden. Voorts betuigde hij de verzekering, dat later de medewerking der wetgeving zou worden ingeroepen, tot het toestaan van middelen, om den aanleg van straatwegen te bevorderen en de groote communicatien des Rijks te voltooijen. In het bijzonder sprak Zijne Exc. van de daarstelling van den weg tusschen Groningen en Leeuwarden.

Zijne Exc. de Minister van Financien heeft aangetoond, dat, op grond van art. 647 van het burgerlijk wetboek, onder andereu aan den Staat behooren de bevaarbare en vlotbare stroomen en rivieren met hunne oevers, waaronder voorzeker het Haarlemmer Meer zal gerekend worden; terwijl art. 649 van dat wetboek vaststelt, dat verdronken landen aan den eigenaar blijven toebehooren, doch, dat niettemin, indien hunne bepoldering of droogmaking door den koning, voor het algemeen belang, of tot beveiliging van nabijgelegen eigendommen, noodzakelijk geacht en door deskundigen bewezen wordt, dat die verdronken landen voor bepoldering of droogmaking vatbaar zijn, hunne eigenaars zullen worden aangemaand om deze te bewerkstelligen of daaraan deel te nemen, en, bij weigering of ontstentenis daarvan, van hun eigendom ten behoeve van den Staat kunnen worden onteigend, tegen gelijktijdige voldoening van de waarde waarop die gronden, als verdronken land, zullen worden geschat. Nu, heeft de stad Leyden zich als eigenares, geenszins van het meer, maar van het visscherij regt op een gedeelte daarvan aangegeven; doch het is de vraag, of dit regt niet vervalt, wanneer het water, waarop het gevestigd was, ophoudt te bestaan? In allen gevalle, het algemeen belang vordert de droogmaking, en daarvoor moet het provinciale en plaatselijke belang zwichten. Dit is uit de discussien over deze voordragt ten overvloede gebleken. Hij verwachtte dat de droogmaking van het meer in de toekomst onmetelijke voordeelen van zich zal afwerpen; dat de algemeene welvaart daardoor zal worden bevorderd, en dat de inkomsten des Lands daardoor zullen worden vermeerderd. Wat het gepretendeerde regt der stad Leyden betreft, het is nu wel uit deze discussie gebleken, dat die stad als eigenaresse van het regt van visscherij op een groot deel van het Meer, op de kadastrale leggers staat aangeteekend, maar dit geeft op zich zelve geen regt van eigendom, te minder daar het hem geenszins is gebleken, dat de stad Leyden voor dien eigendom in de belasting opbrengt. In elk geval is de schade, die de stad Leyden door deze droogmaking mogt ondergaan, wel zoo aanzienlijk niet, dat zij niet zou kunnen worden vergoed door eene rigtige en eerlijke administratie harer financien. Wat het belang van de scheepvaart betreft, hetwelk, naar men aanvoerde, ook al tegen de droogmaking pleitte, vermeende Zijne Exc., dat de berekening, daarvan gemaakt, te overdreven was, en dat, al mogten de jaktgeiden wat meer kosten, het gevaar daardoor zou verminderen, de zware golfslag zou ophouden, de schepen aan minder slijtage zouden zijn blootgesteld, er minder verlies van roer, want en tuig zou plaats hebben enz. Hetzelfde bezwaar zou men ten aanzien van den Zuidplas in het midden hebben kunnen brengen, en nogtans hoort men deswege niet de minste klagten. Zijne Exc. erkende ten volle, dat er vele werken aan de rivieren noodzakelijk zijn, maar zeide, dat het middel om daartoe te geraken geenszins is, deze wet te verwerpen. Ten slotte zeide Zijne Exc., als lid der Kamer, dat hij zich gelukkig rekende tot dezen maatregel te kunnen medewerken, waarvan hij den zegen der nakomelingschap verwachtte. Hij liet zich daarvan niet afschrikken door de treurige tafereelen, welke door sommigen zijn opgehangen, en waarbij men het penseel van Lord *Byron* gebruikt heeft; Zijne Exc. zou zich vermeenen, veeleer den vloek der nakomelingschap op zich te laden, indien hij niet medewerkte tot de daarstelling van een maatregel, waardoor veel en dreigend water in nuttig land zal worden herschapen en een meer verrijkt, waarvan de schromelijkste gevolgen in de toekomst te wachten zijn.

Na Zijne Exc. heeft de heer *Luzac* nog het woord gevoerd, daar hij zich verpligt achtte te doen opmerken, dat hen grootelijks dwaalt, wanneer men aan zijne woorden, over het vermeend regt der stad Leyden, te veel waarde zou hechten. Hij woont te Leyden slechts als een eenvoudig burger. Al wat hij gezegd heeft is slechts het gevolg zijner overwegingen. Al hetgeen de Minister der Regering dier stad heeft toegevoegd, kwam niet te pas. Het heeft hem gehinderd en leed gedaan. Overigens trachtte de spreker aan te toonen, dat de stad Leyden wel degelijk in de grondbelasting voor haar eigendom op het regt der visscherij op een deel van het meer betaalt.

Ook de heer *van Dam van Isselt* heeft nog gerepliceerd, terwijl de Minister van Financien nader antwoordt, dat het vermoeden, als of de heer *Luzac* zich door plaatselijk belang zou hebben laten leiden, geen enkel oogenblik bij hem bestaan heeft.

— Aan de Eerste Kamer zijn de aangenomen wetten op het muntwezen en het droogmaken van het Haarlemmer Meer toegezonden.

— Z. K. H. de Prins *van Oranje* is den 18den uit Noord-Braband in de Residentie teruggekeerd.

— Door Zijne Maj. zijn benoemd tot de Luitenants bij het 1ste bat. 1ste Reg. Mobiele Zuid-Hollandsche Schutterij, *J. J. C. Hurgens*, thans sergeant bij hetzelve, en Jonkh. *Mr. L. H. A. Goriche*, thans nog deel makende van het corps vrijwillige jagers der Leidsche Hoogeschool, en tot den Luitenant à la suite, ten einde bij de eerst voorkomende vacature als effectief in de door deze benoeming verkregen anciënniteit, in den gemelden rang in te vallen, *Mr. C. van der Goes*, thans 2de Luitenant bij de afd. Mobiele Utrechtsche schutterij.

— Het heeft Z. M. behaagd den Administrateur voor de Nijverheid te magtigen tot het verleenen, ook over het loopende jaar 1839, van tegemoetkomingen uit het fonds van 's Landhouw aan eigenaren van, ten gevolge der onder de ruderen heerschende longziekte, gestorven of afgemaakte vee, en zulks op den voet en onder de voorwaarden waarop die te gemoetkomingen, over 1837 en 1838, tot gelijk einde zijn ingewilligd geworden.

— Het is aan de zedelijke en plaatselijke Besturen aanbevolen, onder vroeger gegevene voorschriften in verband met de reeds bestaande wettelijke verordeningen, voortgaande, met klem te handhaven en toe te passen, ten einde alle kwade praktijken voor te komen, welke tot nadeel van het fonds van den landbouw en van den veestapel in het algemeen, zouden moeten uitloopen.

— Z. M. heeft den Candidaat bij de Waalsche gemeente te Amsterdam, *A. J. Verweyde*, benoemd tot Predikant bij de Protestantsche gemeente te Smyrna.

— Den 16den Maart is in de vergadering van Burgemeester en Wethouders der stad Rotterdam, ten gevolge eener daartoe van het Hooger Bestuur gedane uitnoodiging, op eene plegtige wijze aan den Scheepskapitein *F. J. J. Bosman*, alsmede, door den Burgemeester eene gouden medaille uitgereikt, verzonden, aan de eene zijde de beeltenis des Konings en aan de andere zijde de vermelding van het lofwaardig gedrag, door denzen gezagvoerder, bij gelegenheid van de ramp aan het schip *de Nijverheid* overgekomen, aan den dag gelegd. De aanspraak, bij het uitreiken van dit blijk van 's Konings goedkeuring dat den begiftigde gehouden, is door hem, onder betuiging zijner dankbaarheid voor deze eervolle onderscheiding, beantwoord, terwijl het

voor de Regering dier stad een streelend genoegen was, het door haren landgenoot gehouden uitmuntend gedrag door zoodanige belooning achtervolgd te zien.

— Den 19den Maart is te Amsterdam in de Evangelisch Luthersche Oude Kerk, door den eerwaarden Kerkenraad ten dien einde goedgunstig ingestaan, verslag gedaan wegens den staat der stads Armen-Scholen aldaar, over het afgeloopen jaar, en heeft daarbij plaats gehad het publiek examen der gedurende dat tijdvak loffelijk ontslagene kinderen.

De tijdelijke voorzitter van het collegie van Curatoren, de Heer *Mr. C. Dronsberg*, opende de plegtigheid met het voordragen van eene redevoering over *de zedelijke volmaking van den Mensch, een volstrekt vereischte bij toenemende verstands-verlichting*, en bragt daarmede in verband het verslag over den staat der Armen-Scholen, gedurende het jaar 1838. De spreker herinnerde bij die gelegenheid aan het hoogstvereerend bezoek door Zijne Maj. onzen geliefden Koning en de Prinsen van het Koninglijk Huis, in de maand April 1838, op de School N°. 5, op het Molenpad aldaar, afgelegd, en de minzame en belangstellende wijze, waarop Zijne Maj. zich verwaardigd had, niet alleen om de geheele inrigting van die school met de meeste naauwkeurigheid gade te slaan, maar tevens om met eigen hand de eereprijzen uit te reiken aan de kinderen, welke dezelven bij het toen juist plaats hebbend halfjarig examen het meest waardig waren gekeurd.

— Het lijk van den Hoogleeraar *N. G. van Campen*, is den 20 Maart op het kerkhof buiten de Nieuwepoort bij Haarlem met veel plegtigheid ter aarde besteld. Verscheiden zijner ambtgenooten en een groot aantal Studenten vergezelden het lijk. De Hoogleeraar *Muller* en twee Studenten hebben aanspraken bij het graf gedaan.

— Volgens het dagblad *the Times*, heeft wijlen de heer *P. C. Labouchère*, te Londen overleden, onder anderen, de volgende weldadige legaten gemaakt; aan de Waalsche gemeente te Amsterdam *f* 3,000; aan de Hervormde gemeente aldaar *f* 3,000; aan de Eng. Episc. gemeente aldaar *f* 1,000; aan de Eng. Presbyter. gem aldaar *f* 1,000; aan de Ned. Port. Isr. en Ned. Isr. gem. in dezelfde stad mede elk *f* 1,000, ten einde onder de armen derzelve gemeenten te worden verdeeld. De overledene heeft ook aan eenige kerken in Engeland zoodanige makingen en aan verschillende bijzondere personen in Amsterdam legaten gemaakt.

OOST-INDIE.

In de laatste *Javasche Couranten* van 17 November is een berigt uit Nieuw-Holland geplaatst, van den 3 September, waarin door den Britschen Gouverneur het volgende wordt afgekondigd:

De tot dus verre tusschen deze kolonie en de Nederlandsche Oost-Indische Bezitting gedreven wordende handel kan niet langer worden toegestaan, zijnde korteling door het Gouvernement van Hare Britannische Maj. besloten, dat de handelsbetrekkingen tusschen de onderdanen van de Britsche en Nederlandsche Gouvernementen in den Indischen Archipel, op den voet van het tractaat van 17 Maart 1824, niet kunnen worden uitgestrekt tot Nieuw-Holland.

Dien overeenkomstig zullen geene Nederlandsche schepen mogen binnenloopen in eene der havens van Nieuw Zuid-Wallis en onderhoorigheden, welke uit eene der havens van de Nederlandsche Oost-Indische Bezittingen zullen vertrokken zijn, na de ontvangst van dit besluit; of welke in Nieuw Zuid-Wallis zouden mogen aankomen na den 1sten Januarij 1839, onverschillig op welk tijdstip deze uit eene der havens van de Nederlandsche Oost-Indische Bezittingen zullen zijn vertrokken.

AMERIKA.

Uit Mexiko heeft men, behalve de tijdingen in onze vorige medegedeeld, nog het berigt, dat de Admiraal *Baudin* de bemiddeling door Engeland aangeboden aangenomen had, dat thans, zoolang de onderhandelingen duren, de vijandelijkheden tusschen de Mexikanen en de Franschen zouden ophouden, doch evenwel het Fransch smaldeel voor de Mexikaansche kusten zou blijven.

Ondertusschen moeten de eerste stappen, welke de Engelsche Zaakgelastigde bij *Santa Anna* gedaan had, de voor Frankrijk gewenschte gevolgen niet gehad hebben, daar hij niet alleen niet van schadevergoeding hooren wilde, aan de Franschen te geven, maar die zelfs van Frankrijk eischte en verderde, dat het kasteel van St. Juan d'Ulloa in den vorigen staat zou worden gebragt. Men hoopte echter, dat de Britsche Gezant er in zou slagen eene bemiddeling tot stand te brengen.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen wordt van 28 Februarij gemeld, dat er thans van wege den Keizer van Rusland onderhandelingen met den Paus geopend waren, met betrekking tot het huwelijk van zijne dochter en den Hertog *van Leuchtenberg*. Hoewel deze van de Roomsche godsdienst is, wilde de Keizer, dat alle de uit zijn huwelijk te geboren kinderen in de Grieksche kerk zouden worden opgenomen, hetgeen bij den Stoel van Rome bezwaar zou gevonden hebben. Of en wanneer de toestemming verleend zou worden, wist men nog niet. — De Paus was ook in onderhandeling met den Koning der Franschen over sommige aan de kerk in Frankrijk ontnomen en nog niet terug gegeven regten. Deze onderhandelingen zouden, meent men, tot genoegen van den Paus spoedig afloopen.

DUITSCHLAND.

Z. K. H. de Grootvorst Troonopvolger is den 19den uit Weenen vertrokken, om over Munchen zijne reis naar 's Gravenhage voort te zetten.

— Z. M. de Keizer van Rusland heeft toegestaan, dat vele jonge edellieden van het Koningrijk Polen, die den wensch hadden te kennen gegeven, om in Russische dienst te treden, bij die regimenten, bij welke zij verkozen, zouden worden ingelijfd.

FRANKRIJK.

Parijs den 19 Maart. De *Moniteur* bevat de zamenstelling van het nieuwe Ministerie nog niet; het *Journal des Débats* bevat hierover het volgende:

Het schijnt zeker, dat het nieuwe Ministerie niet voor Woensdag of Donderdag in den *Moniteur* zal verschijnen. De afwezigheid van den heer *Humann*, voor wien het portefeuille van financien is bestemd, wordt gezegd de eenige hinderpaal te zijn tegen de definitieve zamenstelling van dat Kabinet te zijn.

De heer *Humann* zal eerst morgen avond te Parijs aankomen, en men zal hem wel 24 uren bedenktijd behooren te laten; intusschen schijnt men niet aan zijne aanneming te twijfelen.

— De bekende zanger *Nourrit* heeft zich te Napels, door uit een raam op de 5de verdieping te springen, van het leven beroofd, omdat hij den vorigen avond in een der schouwburgen te Napels uitgefloten was. Den 19den is te Parijs een der bekwaamste slaven van het conservatoire door het verwaarloozen harer kleederen, toen zij op het punt was naar het concert te gaan, om zich aldaar te doen hooren, verbrand.

BELGIE.

In de zitting van den 18 Maart, der Kamer van Afgevaardigden, is eindelijk de sluiting der debatten gevraagd, en met 61 tegen 40 stemmen aangenomen, onderscheiden leden hadden nog te voren het woord gevoerd. Men heeft vervolgens gestemd over een voorstel verworpen te laten, om de eindstemming onbepaald uit te stellen, hetgeen met 60 tegen 36 stemmen verworpen is. Eindelijk is met 59 tegen 37 stemmen besloten, tot de eindstemming geene andere amendementen in aanmerking zouden komen. In de zitting van den 19den zou over eenige voorgestelde amendementen beraadslaagd worden en waarschijnlijk de eindstemming plaats hebben. Dan echter moet de Senaat nog uitspraak doen.

— In de zitting van den 19den heeft dan ook eindelijk de eindstemming plaats gehad. Eerst werd een amendement van het lid *Peers* met 53 tegen 40 stemmen verworpen; hetzelve hield in: dat bepaald zou worden, dat de af te scheiden Limburgers en Luxemburgers de godsdienstige en burgerlijke vrijheden, die zij thans genieten, zouden behouden. Een ander amendement van het lid *Pollenus* werd insgelijks met 53 tegen 40 stemmen verworpen; hetzelve bevatte: dat er bepaald zou worden, dat de geestelijke en opvoedings-gestichten in Limburg en Luxemburg zouden blijven genot hebben van de goederen, die daaraan behooren, als ook dat in eene Roomsche Kerk geene andere eeredienst zou worden uitgeoefend. Nog een amendement van het lid *Desmaisieres*, hetwelk slechts op de uitlating van een enkel woord betrekking had, wordt verworpen met 56 tegen 41 stemmen. Daarna werde over de wet zelve gestemd, en dezelve met 58 tegen 42 stemmen *aangenomen*. Het lid *Gendebien* heeft dadelijk daarop zijn ontslag als lid der Kamer genomen. — Thans moet men afwachten, hoe de bijzondere bepalingen van de 24 artikelen zullen worden geregeld; voorloopig zou men kunnen zeggen, dat de sedert zoo vele jaren gewenschte *vrede* daar is, dewijl de Senaat de wet wel zal aannemen.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 20 Maart 1839.

Nederlanden.	Gebl.		Pruissen.	Gebl.
Werkel. Schuld 2½ pC.	55 a 55⅛	55⅛	Geldl. te *Lond.* 4 pCt.	— a —
Dito —— 5 ——	100⅜ a 101⅛	101	Aandeelen van dito ..	124½ a 135½	135
Uitg. ——	1⅛ a ⅛	⅜		
Kans-Biljetten	27⅛ a 27⅜	27⅛	Spanje.	
Amort. Syndic. 4½ —	94⅛ a 95	94⅛	Nieuwe 1835 à 55 pCt.	18½ a 18⅝	18⅝
—— 3½ ——	79⅝ a 80⅛	80	Dito onbep. st. .. ——	17⅜ a 18	17⅝
Hand.-Maats. 4½ —	179½ a 180	179½	Dito passive .... ——	5⅛ a 5⅜	5⅛
Nieuwe dito .. 4½ —	a —	—	Dito uitgest. .... ——	a —	—
Aandl. H. Spoorw. ——	a —	—	Coupons 1 *Nov.* .. ——	a —	—
Rijn-Spoorw. 4½ —	101⅛ a 102⅛	102		
			Oostenrijk.	
Frankrijk.			Obl. *Geld.* & C° 5 pCt.	— a —	—
Inschr. Grb. 3 pCt. —	a —	—	Certificaten .. 2½ —	a —	—
—— —— 5 ——	a —	—	Neg. Metaliek 5 —	a —	—
			Idem ..... 5 —	103 a 103⅜	103⅛
Rusland.			Dito in *Lond.* 5 —	— a —	—
Gb. *H.* & C° 1798 5 pCt.	104⅞ a 105	104⅞	Bank-Aktien .. 3 —	— a —	—
—— 1822/23 5 —	104⅞ a 105	104⅞		
Ins. en Certif. 6 —	70⅜ a 70⅝	70⅜	Napels.	
—— 1822/23 5 —	— a —	—	Certificaten ... 5 pCt.	— a —	—
			Dito in *Napels* 5 —	— a —	—

*** Mijne geliefde Echtgenoote, J. M. CORNELJE, beviel heden zeer voorspoedig van een welgeschapen ZOON.

LEYDEN, den 20 Maart 1839. E. J. HOOS.

*** Heden verloste zeer voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, J. M. P. D. SWAANENBURG, geliefde Echtgenoot van

LEYDEN, den 21 Maart 1839. G. J. HOELEN.

Dienende deze tevens tot algemeene Kennisgeving.

*** Voor de zoo menigvuldige bewijzen van deelneming onzer Vrienden bij het afsterven van mijne geliefde Echtgenoot, MARIA GERARDINA SCHUYLIET, mij en de Betrekkingen der waardige ontslapene betoond, betuig ik bij deze mijnen opregten dank, mij verder aanbevelende in hunne vriendschap.

LEIDEN, den 19 Maart 1839. W. VERKOUW.

*** Voor de vele bewijzen van deelneming, mij betoond bij het afsterven van mijnen geliefden Echtgenoot, betuige ik, langs dezen weg, mijnen hartelijken dank.

LEYDEN, Wed. J. W. SCHRETLEN,
den 20 Maart 1839. geb. DE POORTER.

Mede uit Naam mijner Behuwdkinderen.

*** ORDONNANTIE VAN CREDITEUREN.

De Crediteuren in den Boedel van den gefailleerden JOHANNES PETRUS HAGEMANS, *Huiswever*, wonende te *Leyden*, worden bij deze opgeroepen, om de bewijzen hunner Schuldvorderingen aan den Ondergeteekende *Curator*, wonende onder *Soeterwoude*, behoorlijk gezegeld in te leveren, en voorts op Donderdag den 4 April 1839, des voormiddags ten 10 ure, op het Raadhuis der Stad Leyden, voor de Arrondissements-Regtbank, hare gewone Zittingen houdt, in persoon of bij gemagtigde te verschijnen, voor den Edel Achtb. Heer *Regter-Commissaris* in gezegd Faillissement, ten einde alsdan, ingevolge de bepalingen der Wet, over te gaan tot de Verificatie der Schuldvorderingen, den laatsten hersteine Faillissement.

De Curator in't voorz. Faillissement,
Mr. J. L. KLAVER UWIDEN.

*** Tegen 1 Mei worden TE HUUR aangeboden, op zeer aanlijken stand binnen deze Stad, Een VOOR- en ACHTERKAMER, als nieuw Behangen, ongemeubileerd, beide vensters aan de straat, met de daartoe Gemakken. Men gelieve zich te addresseren bij den Heer P. HOEN, Boekverkooper, op de Mare te Leyden, bij wien TE KOOP zijn bekomen de eerste Proeven van den Nieuwen LITHOGRAPHISCHEN PERS.

*** Tegen Mei aanstaande IS TE HUUR, binnen de Stad Leyden, op eenen bezeten Stads Zee BOVENKAMERS, behoorende tot een gemeubileerd Huis, en kunnende, zoo verkiezende, bezonderlijk verhuurd worden. Zijne bezitter te bevragen bij den Boekhandelaar Gebr. van der HOEK, te Leyden, Breede Straat, onder letter W.

*** Men is van inzegning om op Woensdag en Donderdag den 3den en 4den April 1839, des voormiddags om negen uur, het Huis, staande en gelegen te Leyden, Hoek van de Nieuwe Rijn en het openbaar verkoopen, eene deftige NAGELET, bestaande in goed gemeubileerde MAHONIEHOUTEN en andere MEUBELEN, als een Kabinet, Secretaire, Tafels, Spiegels, Stoelen, Leder, Schilderijen, Linnen, Bedden en Bedsteden, Dambenoms, Lederen Gordijnen, Damast en ander Tafelgoed, Bedtimmering, Pakrekening, Porcelein, Glas- en Aardewerk, eene groote hoeveelheid Keuken- en Tinnen Gereedschappen, Glazen, Vertrekkers, Theeblaker, Koffijkan, Koffijmolen, Koffijbrander, verder MANS- en VROUWEN-KLEEDEREN, ongemeen GOUD- en ZILVER, als Echte Gouden Solid. Zakhorologien, Gouden Sigarenetuis, Gouden Ringen, Gouden Kettingen, Horologiën, Gouden Sigarenetuis & extra mooie Zwoepen, met Zilveren Lepels, Zilveren Vorken, Zilveren Hoofdstellen, met Zilver gemonteerd, Zilveren Lepels, Dito Vorken, Dito Zakmessen, Zilveren Theespeelgoed, allen tamelijk goede andere Zilveren Goederen en Bijouterijen.

Zullende alles kunnen worden besigtigd op Dinsdag den 2 April 1839, van des morgens ten 9 ure, tot des namiddags ten 4 ure, en worden de verkoopingen van het gemelde Goud en Zilver en andere deftige Meubelen gehouden op Donderdag den 4 April 1839, des voormiddags ten 10 ure, en des namiddags ten 2 ure.

Bijde Weduwe NATHORST-DE LOOZE ZOON, te Leyden.